

Anonymizované znenie

Preklad

C-583/22 PPU – 1

Vec C-583/22 PPU

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

7. september 2022

Vnútroštátny súd:

Bundesgerichtshof

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

29. jún 2022

Obžalovaný:

MV

BUNDESGERICHTSHOF
(Spolkový súdny dvor, Nemecko)

UZNESENIE

[*omissis*]

z

29. júna 2022

v trestnom konaní vedenom

proti

MV, narodený 21. januára 1958 v St. Chamond (Francúzsko),
pre trestný čin obzvlášť závažného znásilnenia

Ďalší účastníci konania:

Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof (Generálny spolkový prokurátor pôsobiaci pri Spolkovom súdnom dvore, Nemecko) [*omissis*]

1. trestný senát Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor) 29. júna 2022 rozhodol:

[*omissis*] Súdnemu dvoru Európskej únie sa v súlade s článkom 267 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) predkladá návrh na začatie prejudiciálneho konania o otázkach týkajúcich sa výkladu Rámcového rozhodnutia Rady 2008/675/SVV z 24. júla 2008 o zohľadňovaní odsúdení v členských štátoch Európskej únie v novom trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 220, 2008, s. 32):

1. Možno s ohľadom na požiadavku rovnakého zaobchádzania stanovenú v článku 3 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2008/675/SVV a s prihliadnutím na článok 3 ods. 5 rámcového rozhodnutia 2008/675/SVV v prípade, ak v zásade možno uložiť súhrnný trest na základe nemeckého odsúdenia a odsúdenia v iných štátoch EÚ, rozhodnúť o uložení trestu za vnútroštátny trestný čin aj vtedy, ak by fiktívne zahrnutie trestu uloženého v inom členskom štáte EÚ malo za následok prekročenie najvyššej prípustnej trestnej sadzby v prípade súhrnného časovo obmedzeného trestu odňatia slobody?
2. V prípade kladnej odpovede:

Má sa v súlade s článkom 3 ods. 5 druhou vetou rámcového rozhodnutia 2008/675/SVV zohľadniť trest uložený v inom členskom štáte takým spôsobom, že sa pri výmere trestu ukladaného za vnútroštátny trestný čin v súlade so zásadami ukladania súhrnných trestov podľa nemeckého práva konkrétne preukáže a odôvodní nevýhoda vyplývajúca z nemožnosti dodatočného uloženia súhrnného trestu?

[omissis] [Informácie o vnútroštátnom konaní]

Odôvodnenie:

- 1 1. trestný senát Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor) rozhoduje o opravnom prostriedku „Revision“, ktorý obžalovaný podal proti rozsudku Landgericht Freiburg im Breisgau (Krajinský súd Freiburg im Breisgau, Nemecko), ktorým bol obžalovaný z dôvodu obzvlášť závažného znásilnenia odsúdený na trest odňatia slobody v dĺžke šesť rokov.

I.

- 2 1. Predloženiu návrhu na začatie prejudiciálneho konania predchádzajú tieto skutkové okolnosti zistené Landgericht (Krajinský súd, Nemecko):
- 3 a) Obžalovaný 10. októbra 2003 približne o 00:30 hod. prinútil na pôde univerzity v meste Freiburg im Breisgau (Spolková republika Nemecko) 20-ročnú študentku, aby sa mu pod hrozbou použitia noža podvolila a vozidlom ju odviezol do odľahlého lesa. Na tomto mieste s ňou vo vozidle proti jej vôli vykonával počas niekoľkých hodín análny a vaginálny pohlavný styk. Okolo 4.45 hod sa študentke podarilo utiecť.
- 4 b) Obžalovaný je francúzskym štátnym príslušníkom, ktorý v Nemecku doposiaľ nebol trestne stíhaný. Vo francúzskom registri trestov ma záznam za spáchanie 25 trestných činov. Päť po sebe nasledujúcich odsudzujúcich rozsudkov bolo vyhlásených až po spáchaní trestného činu, ktorý je predmetom tohto konania z 10. októbra 2003. Tieto rozsudky sa týkali trestných činov, ktorých sa obžalovaný dopustil v období od augusta 2002 do septembra 2003 na území Francúzska.
- 5 Obžalovaného Tribunal de grande instance Gueret v meste Blois (Vyšší súd Gueret, Francúzsko) odsúdil 30. septembra 2004 na trest odňatia slobody na dobu dvoch rokov.
- 6 Cour d'assises du Loir-et-Cher (všeobecný trestný súd Loir-et-Cher, Francúzsko) v Blois uložil obžalovanému rozsudkom z 29. februára 2008 trest odňatia slobody na dobu 15 rokov. Do tohto trestu boli zahrnuté aj ďalšie odsúdenie obžalovaného zo 16. mája 2008 vyhlásené Cour d'assises de Loire-Atlantique (všeobecný trestný súd Loire-Atlantique, Francúzsko) v Nantes na trest odňatia slobody po dobu šiestich rokov a odsúdenie z 23. apríla 2012 vyhlásené Cour d'appel in

Grenoble (odvolací súd Grenoble, Francúzsko) na trest odňatia slobody po dobu jedného roka a šiestich mesiacov.

- 7 Cour d'assises du Maine-et-Loire (všeobecný trestný súd Maine-et-Loire, Francúzsko) v Angers naposledy obžalovaného odsúdil 24. januára 2013 na ďalší trest odňatia slobody po dobu siedmich rokov.
- 8 c) Obžalovaný bol 20. októbra 2003 zadržaný v Holandsku na základe francúzskeho zatykača a po takmer šiestich mesiacoch vydávacej väzby bol 17. mája 2004 odovzdaný do Francúzska. V tejto krajine bol bez prerušenia obmedzený na slobode až do 23. júla 2021, pričom z vyššie uvedených trestov si odpykal 17 rokov a deväť mesiacov. Následne bol obžalovaný odovzdaný nemeckým orgánom, pričom od 23. júla 2021 sa na základe zatykača, ktorý vydal 23. júla 2004 Amtsgericht Freiburg im Breisgau (Okresný súd Freiburg im Breisgau, Nemecko) nachádza vo vyšetrovacej väzbe v Spolkovej republike Nemecko.
- 9 2. Landgericht Freiburg im Breisgau (Okresný súd Freiburg im Breisgau) vychádzal pri ukladaní trestu z postihu primeraného vine páchatel'a v dĺžke siedmich rokov a keďže už viac nebolo možné dodatočne uložiť súhrnný trest, do ktorého by sa zahrnuli aj francúzske tresty uvedené v odseku 1.1. b), odpočítal z ukladaného trestu dobu jedného roka, aby takýmto spôsobom vyrovnal s tým súvisiace znevýhodnenie. Na tomto základe Landgericht (Krajinský súd, Nemecko) v prejednávanom prípade potvrdil trest odňatia slobody v dĺžke šiestich rokov.
- 10 3. Obžalovaný sa svojim opravným prostriedkom „Revision“ bráni proti takémuto odsúdeniu a namieta porušenie hmotnoprávných predpisov.

II.

- 11 Podľa senátu je odpoveď na prejudiciálne otázky nevyhnutná pre rozhodnutie o opravnom prostriedku „Revision“. Z tohto dôvodu predkladá Súdnemu dvoru Európskej únie návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ods. 3 ZFEÚ.
- 12 1. Relevantný je tento právny rámec:
- 13 a) Právo Únie
- 14 V práve Únie je pre prejudiciálne otázky relevantný článok 3 ods. 1 a 5 rámcového rozhodnutia 2008/675/SVV, ktorý stanovuje podmienky pre zohľadnenie predchádzajúcich odsúdení tej istej osoby za iný trestný čin v trestnom konaní vedenom v jednom členskom štáte (pozri článok 1 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2008/675/SVV).
- 15 Článok 3 ods. 1 rámcového rozhodnutia stanovuje požiadavku, aby sa predchádzajúce odsúdenia vyhlásené proti tejto osobe v inom členskom štáte za

iný skutok zohľadnili rovnako, ako sa zohľadňujú vnútroštátne odsúdenia a aby sa im priznali rovnocenné právne účinky, ako predchádzajúcim vnútroštátnym odsúdeniam.

- 16 Ak sa trestný čin, na ktorý sa vzťahuje nové konanie, spáchal pred vyhlásením alebo úplným vykonaním predchádzajúceho odsúdenia, podľa článku 3 ods. 5 prvej vety rámcového rozhodnutia 2008/675/SVV nevedie článok 3 ods. 1 rámcového rozhodnutia k tomu, že členské štáty sú povinné uplatňovať svoje vnútroštátne pravidlá ukladania trestov, ak by uplatňovanie týchto pravidiel na zahraničné odsúdenia obmedzovalo súd pri ukladaní trestu v novom konaní, avšak členské štáty zabezpečia, aby ich súdy mohli v takýchto prípadoch napriek tomu zohľadňovať predchádzajúce odsúdenia vyhlásené v iných členských štátoch (článok 3 ods. 5 druhá veta rámcového rozhodnutia 2008/675/SVV).
- 17 Mala by sa potvrdiť zásada, že členské štáty by mali odsúdeniu vyhlásenému v inom členskom štáte priznať rovnaké účinky, aké priznávajú odsúdeniu vyhlásenému ich vlastnými súdmi v súlade s vnútroštátnym právom, pričom povinnosť zohľadňovať predchádzajúce odsúdenia vyhlásené v iných členských štátoch existuje iba v takom rozsahu, v akom sa podľa vnútroštátneho práva zohľadňujú predchádzajúce vnútroštátne odsúdenia (odôvodnenie 5 rámcového rozhodnutia 2008/675/SVV).
- 18 b) Vnútroštátne (nemecké) právo
- 19 Relevantné ustanovenia pre uloženie súhrnného trestu pozostávajúceho z viacerých individuálnych trestov sú zahrnuté v nemeckom Strafgesetzbuch (Trestný zákon, ďalej len „StGB“) v § 53 až § 55.
- 20 § 53 StGB (viacčinný súbeh trestných činov) v odseku 1 stanovuje:
- „(1) Ak sa osoba dopustila viacerých trestných činov, za ktoré bola odsúdená v rovnakom čase, a bolo jej uložených viacero trestov odňatia slobody alebo viacero pokút, uloží sa jej súhrnný trest.“
- 21 § 54 StGB (ukladanie súhrnného trestu) zahŕňa v odsekoch 1 a 2 túto právnu úpravu:
- „(1) Ak je jedným z individuálnych trestov trest odňatia slobody na doživotie, uloží sa súhrnný trest odňatia slobody na doživotie. Vo všetkých ostatných prípadoch sa súhrnný trest vytvorí zvýšením najvyššej sadzby uloženého trestu a v prípade trestov rôznych druhov zvýšením najprísnejšieho trestu podľa jeho druhu. Osoba páchatel'a a jednotlivé trestné činy sa pritom posudzujú spoločne.
- (2) Súhrnný trest nesmie presiahnuť súčet jednotlivých trestných sadzieb uložených trestov. V prípade súčasného uloženia viacerých trestov odňatia slobody nesmie presiahnuť pätnásť rokov a v prípade peňažného trestu, sedemsto dvadsať denných sadzieb.“

22 § 55 StGB (dodatočné uloženie súhrnného trestu) v odseku 1 stanovuje:

„(1) Ustanovenia §53 a §54 sa uplatnia aj v tom prípade, ak sa osoba právoplatne odsúdená za trestný čin skôr, ako voči nej dôjde k výkonu trestu, ktorý jej bol uložený, resp. sa tento trest premlčí alebo jej bude odpustený, odsúdi za ďalší trestný čin, ktorý spáchala pred predchádzajúcim odsúdením. Za predchádzajúce odsúdenie sa považuje rozsudok vyhlásený v predchádzajúcom konaní, v ktorom boli naposledy preskúmané skutkové zistenia.“

23 2. Rozhodnutie o opravnom prostriedku „Revision“, ktorý podal obžalovaný, závisí od odpovede na prejudiciálne otázky.

24 a) O prvej prejudiciálnej otázke:

25 Odpoveď na otázku, či obžalovanému vôbec možno za znásilnenie v Nemecku, ktoré je predmetom sporu vo veci samej okrem trestov uložených vo Francúzsku ešte uložiť ďalší trest odňatia slobody, ktorý sa má vykonať, závisí od výkladu požiadavky rovnakého zaobchádzania s vnútroštátnymi rozsudkami a rozsudkami vyhlásenými v iných členských štátoch upravenej v článku 3 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2008/675/SVV („rovnocenné právne účinky“) v spojení s článkom 3 ods. 5 prvou vetou rámcového rozhodnutia.

26 aa) Tresty uvedené v odseku 1.1.b) uložené francúzskymi odsudzujúcimi rozsudkami by v prípade, ak by sa posudzovali rovnako, ako nemecké odsudzujúce rozsudky, bolo možné uložiť v podobe súhrnného trestu, a to v rovnakom čase, pretože k znásilneniu, ktoré je predmetom tohto konania došlo z časového hľadiska pred vyhlásením francúzskych odsudzujúcich rozsudkov. Pri uplatnení nemeckých trestnoprávných predpisov v súlade s § 55 ods. 1 StGB by sa preto dodatočne uložil súhrnný trest. Podľa § 55 ods. 1 StGB trestný súd v rozsudku uloží dodatočný súhrnný trest, ak sa právoplatne odsúdená osoba pred vykonaním trestu, ktorý jej bol uložený, jeho premlčaním alebo odpustením, opäť odsúdi za iný trestný čin, za ktorý možno uložiť súhrnný trest. Trestný súd je povinný uplatniť § 55 StGB, ak sú pre to splnené podmienky (pozri iba BGH, uznesenie zo 7. apríla 2020 – 3 StR 630/19, bod 2, ECLI:DE:BGH:2020:070420B3STR630.19.0).

27 Pri výmere súhrnného trestu odňatia slobody sa však zohľadní maximálna dĺžka trestu v rozsahu 15 rokov podľa § 54 ods. 2 druhej vety StGB, a teda za sporné znásilnenie síce možno uložiť individuálny trest, avšak ak by sa tento individuálny trest zahrnul do novo vytvoreného súhrnného trestu v dĺžke 15 rokov, nebolo by ho v konečnom dôsledku možné vykonať. Maximálna dĺžka časovo obmedzeného súhrnného trestu odňatia slobody podľa nemeckého práva by už na základe odsúdenia Cour d'assises du Loir-et-Cher (všeobecný trestný súd Loir-et-Cher) v Blois z 29. februára 2008 dosiahla 15 rokov odňatia slobody.

28 Ukladanie súhrnného trestu, do ktorého sa zahrnú aj zahraničné tresty je však vylúčené, pretože z dôvodu s tým súvisiaceho zásahu do právnej záväznosti zahraničného odsudzujúceho rozsudku a výlučnej vykonávacej právomoci

zahraničného štátu, je uloženie takéhoto súhrnného trestu z dôvodov medzinárodných právnych predpisov neprípustné (v judikatúre pozri BGH, uznesenia zo 4. júla 2018, 1 StR 599/17, bod 5, ECLI:DE:BGH:2018:040718B1STR599.17.0 a z 23. apríla 2020 – 1 StR 15/20, bod 13, ECLI:DE:BGH:2020:230420B1STR15.20.0).

- 29 bb) S ohľadom na nemožnosť uloženia súhrnného trestu [v prípade] vnútroštátneho a zahraničného odsúdenia v jednom z štátov EÚ ukladá článok 3 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2008/675/SVV členským štátom povinnosť zabezpečiť, aby sa v novom trestnom konaní vedenom proti dotknutej osobe zohľadnili rovnako, ako sa zohľadňujú vnútroštátne odsúdenia, aj predchádzajúce odsúdenia vyhlásené proti tejto osobe za iné skutky v iných členských štátoch a aby sa im v súlade s vnútroštátnym právom priznali rovnocenné právne účinky, ako predchádzajúcim vnútroštátnym odsúdeniam. Takýmto spôsobom sa má podľa judikatúry Súdneho dvora Európskej únie zabrániť tomu, aby sa s dotknutou osobou zaobchádzalo nepriaznivejšie, ako keby malo sporné predchádzajúce trestné odsúdenie povahu vnútroštátneho odsúdenia (rozsudok Súdneho dvora z 15. apríla 2021, C-221/19, body 49, 50, 57, 58, ECLI:EU:C:2021:278, pozri v tomto zmysle aj rozsudky Súdneho dvora z 21. septembra 2017, C-171/16, bod 26, ECLI:EU:C:2017:710, a z 5. júla 2018, C-390/16, bod 28, ECLI:EU:C:2018:532). Podľa článku 3 ods. 5 prvej vety rámcového rozhodnutia 2008/675/SVV však článok 3 ods. 1 rámcového rozhodnutia neznamena, že členské štáty sú povinné uplatňovať svoje vnútroštátne pravidlá [*omissis*] ukladania trestov, ak by uplatňovanie týchto pravidiel na zahraničné odsúdenia obmedzovalo súd pri ukladaní trestu v novom konaní.
- 30 cc) Ukladanie trestu za trestný čin, ktorý je predmetom konania v tejto veci, by podľa senátu bolo možné iba v tom prípade, ak by sa mal článok 3 ods. 5 prvá veta rámcového rozhodnutia 2008/675/SVV vykladať v tom zmysle, že požiadavka rovnakého zaobchádzania upravená v článku 3 ods. 1 rámcového rozhodnutia sa neuplatní (ani) v tom prípade, ak by fiktívne započítanie trestu uloženého v inom členskom štáte EÚ viedlo k prekročeniu maximálnej prípustnej dĺžky (časovo obmedzeného) súhrnného trestu odňatia slobody v dĺžke 15 rokov podľa § 54 ods. 2 druhej vety 2 StGB. Takýto výklad však nie je jednoznačný, pretože by bol v rozpore so základnou formuláciou článku 3 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2008/675/SVV a už citovanými rozhodnutiami Súdneho dvora, ak by odchylné od tam upravenej zásady rovnakého zaobchádzania bolo možné prekročiť maximálnu prípustnú dĺžku trestu upravenú v § 54 ods. 2 druhej vete StGB
- 31 b) o druhej prejudiciálnej otázke:
- 32 Ak by Súdny dvor odpovedal kladne na prvú prejudiciálnu otázku, považuje vnútroštátny senát za potrebné rozhodnúť o ďalšej prejudiciálnej otázke, či sa má trest uložený v inom členskom štáte EÚ podľa článku 3 ods. 5 druhej vety rámcového rozhodnutia 2008/675/SVV zohľadniť takým spôsobom, že sa pri

ukladaní trestu za vnútroštátny trestný čin osobitne preukáže a odôvodní nevýhoda vyplývajúca z nemožnosti dodatočného uloženia súhrnného trestu.

- 33 aa) Podľa článku 3 ods. 5 druhej vety rámcového rozhodnutia 2008/675/SVV členské štáty zabezpečia, aby ich súdy mohli v prípadoch podľa článku 3 ods. 5 prvej vety aj naďalej zohľadňovať predchádzajúce odsúdenia vyhlásené v iných členských štátoch. Nemecký zákonodarca pri preberaní rámcového rozhodnutia 2008/675/SVV do nemeckého práva nepovažoval za potrebné prijať osobitné ustanovenia na prebratie článku 3 rámcového rozhodnutia, pričom ako dôvod uviedol, že prístup, v rámci ktorého sa síce predchádzajúce zahraničné odsúdenia formálne (prostredníctvom uloženia dodatočného súhrnného trestu) nemôžu zahrnúť do ukladaného trestu, avšak odsúdená osoba by takýmto spôsobom mala byť znevýhodnená v čo možno najmenšom rozsahu, zodpovedá náhrade za sťažené podmienky, ktorá sa v zmysle judikatúry v Nemecku uplatní aj v prípade zahraničných predchádzajúcich odsúdení [*omissis*].
- 34 V zmysle doterajšej relevantnej judikatúry Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor) sa nevýhoda vyplývajúca z nemožnosti dodatočného uloženia súhrnného trestu, do ktorého by sa zahrnuli odsúdenia v iných členských štátoch Európskej únie, pri vymeriavaní trestu pravidelne zohľadňuje v podobe nevyčíslenej náhrady za sťažené podmienky podľa uváženia trestného súdu (pozri naposledy uznesenie z 26. januára 2022, StR 461/21, ECLI:DE:BGH:2022:260122B3STR461.21.0). V tomto ohľade sa v konečnom dôsledku považuje za dostačujúce, aby trestný súd pri ukladaní nového trestu okrem iných uplatniteľných zásad ukladania trestov zohľadnil aj nemožnosť dodatočného uloženia súhrnného trestu, ako okolnosť v prospech obžalovaného.
- 35 bb) Táto judikatúra však dostatočne nezohľadňuje právnu úpravu § 54 a § 55 StGB, ani ustanovenia rámcového rozhodnutia 2008/675/SVV. Hrozí totiž, že náhrada za sťažené podmienky sa vyčerpá len v podobe prázdnej formulácie. Senát preto považuje za potrebné objasniť otázku relevantnú pre rozhodnutie vo veci, či sa má článok 3 ods. 1 a 5 rámcového rozhodnutia 2008/675/SVV vykladať v tom zmysle, že nevýhoda vyplývajúca z nemožnosti dodatočného uloženia súhrnného trestu vytvoreného z trestov uložených predchádzajúcimi odsúdeniami v iných štátoch EÚ a z trestov uložených vnútroštátnymi súdmi sa musí konkrétne preukázať v podobe fiktívneho zahrnutia trestov uložených v iných štátoch EÚ a musí sa podrobnejšie odôvodniť jeho výška.
- 36 cc) Senát sa domnieva, že len zrozumiteľne odôvodnená a vyčíslená náhrada za sťažené podmienky zodpovedá právnej úprave obsiahnutej v článku 3 ods. 1 a 5 rámcového rozhodnutia 2008/675/SVV.
- 37 Z vyššie uvedenej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie týkajúcej sa rámcového rozhodnutia 2008/675/SVV vyplýva, že forma a spôsob zohľadnenia predchádzajúcich odsúdení v iných členských štátoch EÚ sa v čo najväčšom rozsahu musí prispôbiť predchádzajúcim vnútroštátnym odsúdeniam. Pre čo možno najväčšie priblíženie sa dodatočnému uloženiu súhrnného trestu

pozostávajúceho z individuálnych trestov v konkrétnej výške určenej na základe nemeckého práva zvýšením najvyššej sadzby individuálneho trestu (§ 54 a § 55 StGB) je podľa senátu potrebné, aby sa konkrétne preukázala nevýhoda vyplývajúca z nemožnosti uloženia súhrnného trestu a je potrebné ju odpočítať od nového ukladaného (súhrnného) trestu. Takéto skutkové okolnosti zodpovedajúce § 55 ods. 1 prvej vete StGB sa významne líšia aj od iných prípadov, ktoré už boli uzavreté (ako napríklad v prípade vykonaných trestov), keď poskytnutie nevyčíslenej náhrady za sťažené okolnosti postačuje, pretože uloženie súhrnného trestu už viac neprichádza do úvahy.

- 38 Na rozdiel od prípadov vnútroštátnych odsúdení síce v prípadoch odsúdení v rôznych členských štátoch EÚ nezaniká samostatná vykonateľná povaha trestu zahrnutého do súhrnného trestu (pozri BGH, uznesenie z 26. januára 2022, 3 StR 461/21, bod 9 a nasl., najmä bod 14, ECLI:DE:BGH:2022:260122B3STR461.21.0, ako aj otázke, že rámcové rozhodnutie 2008/675/SVV si nevyhnutne nevyžaduje konkrétne vyčíslenie náhrady za sťažené okolnosti), zdá sa však, že nemožno upustiť od zrozumiteľného odôvodnenia náhrady a jej vyčíslenia z dôvodov transparentnosti, avšak najmä z dôvodov preskúmateľnosti uloženého trestu súdom rozhodujúcim o opravnom prostriedku „Revision“, ako podstatnej súčasť trestného rozhodnutia.
- 39 Vyššie uvedené závery podporuje najmä tá skutočnosť, že v prípade ukladania súhrnného trestu, ako vyplýva z § 54 ods. 1 tretej vety StGB, ide o samostatné rozhodnutie o uložení súhrnného trestu (pozri BGH, uznesenie z 12. novembra 2019 – 1 StR 415/19, bod 3, ECLI:DE:BGH:2019:121119B1STR415.19.0, rozsudok z 24. augusta 2016 – 2 StR 504/15, bod 20, ECLI:DE:BGH:2016:240816U2STR504.15.0 a tam citovaná judikatúra). Túto požiadavku nemožno splniť len obyčajným zohľadnením nevyčíslenej náhrady za sťažené okolnosti, ako jednoduchého kritéria pri ukladaní trestu v prospech obžalovaného už len z toho dôvodu, že jeho rozsah nie je zrozumiteľne odôvodnený, a preto sa podstatná časť rozhodnutia trestného súdu vyjme z možnosti preskúmania súdom konaní o opravnom prostriedku „Revision“.
- 40 dd) Akým spôsobom trestný súd v konkrétnom prípade rozhodne o náhrade závisí podľa senátu od voľnej úvahy trestného súdu. Na okolnosť, že nie je možné uložiť súhrnný trest zahŕňajúci predchádzajúce tresty možno prihliadať priamo pri ukladaní nového trestu, pričom sa stanoví výška tej časti trestu, ktorá sa má odpočítať, alebo možno vychádzať aj z „fiktívneho súhrnného trestu“ pozostávajúceho zo zahraničných trestov a o tento trest znížiť vnútroštátny trest. Potrebné je iba to, aby súd pristúpil k primeranej náhrade a takúto náhradu podobne, ako pri ukladaní súhrnného trestu podľa § 54 a § 55 StGB v odôvodnení rozsudku zrozumiteľne zdôvodnil a vyčísлил.
- 41 ee) Landgericht (Krajinský súd) pri rozhodovaní o súhrnnom treste neprihliadol na tú skutočnosť, že pri ukladaní trestu odňatia slobody v dĺžke šiestich rokov sa v skutočnosti prekročí maximálna hranica súhrnného trestu podľa nemeckého práva vo výške 15 rokov, pričom neuviedol ani iné vhodné kritériá, na základe

ktorých by zohľadnil odsúdenia prijaté v iných členských štátoch EÚ podľa článku 3 ods. 5 druhej vety rámcového rozhodnutia 2008/675/SVV, a preto je otázne, či dostatočne prihliadol na požiadavky stanovené právom Únie.

42 c) Výklad rámcového rozhodnutia 2008/675/SVV prináleží výlučne Súdnu dvoru Európskej únie. Tento súd o vyššie uvedenej otázke doposiaľ nerozhodol, a preto nejde o „acte éclairé“. Výklad nie je ani natoľko jednoznačný, aby boli v zmysle „acte clair“ vylúčené akékoľvek dôvodné pochybnosti (v súvislosti s podmienkami jednoznačnosti pozri rozsudok Súdneho dvora zo 6. októbra 1982, vec C-283/81, CILFIT, Zb.1982, s. 3415, EU:C:1982:335).

43 [omissis] [Informácie o vnútroštátnom konaní]

III.

44 Senát žiada o rozhodnutie, v zmysle ktorého sa návrh na začatie prejudiciálneho konania sa podľa článku 53 ods. 3 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora Európskej únie v spojení s článkom 267 ods. 4 ZFEÚ prejedná prednostne. Prejudiciálne otázky sú v prebiehajúcom trestnom konaní relevantné pre rozhodnutie, ktoré sa týka najmä práva obžalovaného vo vyšetrovacej väzbe na prejednanie veci v primeranej lehote podľa článku 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

[omissis] [Informácie o zložení rozhodujúceho senátu a predchádzajúcich konaní]